

שהגיע יצחק להתפלל תפלה מנוחה, באומהה שעה הגיע העבר אל רבקה. ובשעה ההיא שהגיע יצחק להפלת מנוחה בבחלה, הגיעה רבקה אליו, שהפל ימצא במקומו שאיריך פרראי, והפל הגיע בסוד החכמה, ועל כן בא העבר לבאר המים, סור הקתווב (שיר ד) מעין גנים באר מים חיים ונזולים מן לבנון. וברונו, והפל הוא סוד. רבי שמואן בא לטבריה והיה עמו רבי אבא. אמר רבי שמואן לרבי אבא, נלק, שהרי אנו ראיינו שאיש אחד הגיע בעת אלינו וברבים חילשים בפיו, והם דברי תורה. אמר רבי אבא, הנה ידעתי שככל מקום שמר הולך, הקדוש ברוך הוא שולח לו מלאכים טיסים בכנפים להשתעשע בו.

בעודם הולכים, הרים רבי שמואן את עיניו, וראה איש שהיה רין והולך. ישבי רבי שמואן ורבי אבא. כשהגיעו אליום, אמר לו רבי שמואן, מי אתה? אמר לו, אני יהודי, ובאתי מקפוטקיא, ואני הלבתי לסתרו [לאה] של בר יוחאי, שמננו החברים ברברים יודעים ושלחוני אליו. אמר לו, אמר בני. אמר לו, אתה בר יוחאי? אמר לו, אני בר יוחאי.

אמר לו, הרי אמרנו שלא יפסיק אדם בתפלתו בינו לבין הפל, ככתוב (ישעה לח) ויבס חזקיהו פניו אל התקיר וגוז. וכי שמחפלל, אסור לעבר ארבע אמות סמוך לו, ובארו לאربع האמות החלו לכל צד, פרט לפניו. ואמרו שלא יתפלל אדם מהורי רבו וכור, ונמננו בכל פרברים הלו.

לרבקה לעת ערָב היה עידן אלותא דמנחה. בהיא שעטא דמطا יצחק לצלאה אלותא דמנחה, בהיא שעטא מטה עבדא לגבה דרבקה. ובהיא שעטא דמطا יצחק לצלאה דמנחה כמלך מדין מטאת רבקה לגבהה. לאשפחה כלא באתריה דאטיריך קדכא יאות, וכלא מטה ברזא דחכמתא, ועל דא אמא הוה עבדא לבאר המים רזא דכתיב (שיר השירים ד) מעין גנים באר מים חיים ונזולים מן לבנון, ואוקימנא, וכלא רזא איהו.

רבי שמואן היהathi לטבריה והיה עמי רבי אבא. אמר רבי שמואן לרבי אבא גזיל, הכא אנן חמינו דבר נש חד ימטי השטא לבן ומליין חדתין בפורמיה ראיינו מלין דאוריתא. אמר רבי אבא הא ידענו דבכל אחר דמר איזיל, קדשא בריך הוא משדר ליה מלאכין טסין בגדיין לאשטעשא ביה.

עד דהו איזיל, סליק רבי שמואן עינוי, וחמא בר נש דהוה רהיט ואיזיל. יתבו רבי שמואן ורבי אבא. פד מטה גביהו, אמר ליה רבי שמואן מאן אתה. אמר ליה יודאי אנה ומkapotkia קאתיינה ואנה איזילנא אטיטריה דבר יוחאי דאתמן או חבירא במלין ידיין ושדרוני גביה. אמר ליה אימא בר. אמר ליה אתה בר יוחאי. אמר ליה אנה בר יוחאי.

אמר ליה הא אוקימנא דלא יפסיק בר נש באלוותה בינוי לבין פותלא כמה דכתיב, (ישעה לח) ויבס חזקיהו פניו אל התקיר וגוז. ומאן דצלי אסир למגען ארבע אמות סמיך ליה, ואוקמה להבי ארבע אמות לכל סטר בר לקמיה. ואוקמה דלא יצחק בר נש אחורי רביה וכו' ואתמןון בכל הגי מילוי.